

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 4 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ — „
Negyedévre . . . . . 1 „ — „

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 15. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaintézete
Egyes szám ára 10 kr.
Megjelenik minden vasárnap.

Fel, mulatásra!

Fel! mulatásra legények,
Kézbe a csengő kis poharat!
Sutba a gonddal, a búval,
Gyáva legény, aki hátra marad!
Ah, hiszen oly gyönyörűen
Forg kerekén a világ szekere, —
Sutba a gonddal, a búval,
Pajtásom, poharazni gyere!

Ünnepi fényben a termék.
Csillog a díszes, a nagy sokaság,
Lágy suhogással a selymek
Sóprik a parkett sik viaszát.
Bűvös ez isteni összhang,
Illatos lágyan langyos a lég,
Ah, ezer édeni érzet
Csap cherubok szárnyával eléd.

Bachus a bort aranyozza,
Ámor a lányka szemébe buvik,
Ifju legény szive dobban,
Csillapítóért megy Bachusig.
Ott iszik östűzű mérget,
S vissza a harciba hiába rohan,
Pattan a nyil s neki vége:
Ámor örül, deli foglya ha van.

Nézem az isteni képet,
S lelkesülök gyönyörű színein,
Vonz oda bűve, varázsa,
Könnybe ragyognak rá szemeim.
Hej, poharat nekem is hát,
Éljen az élet, a kedvet adó!
Éljen a bor, a barátság,
Éljen a szív, meg a bennelakó!

Fel! mulatásra legények,
Kézbe a csengő kis poharat!
Sutba a gonddal, a búval,
Gyáva legény, aki hátra marad!
Ah, hiszen oly gyönyörűen
Forg kerekén a világ szekere, —
Sutba a gonddal, a búval,
Pajtásom, poharazni gyere!

Szávay Gyula.

Szipoly Benifác

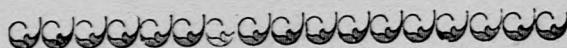
a „Vigadó“ előtt.

Ki van világítva a nagy terem. Fényes arcok, — alattuk sötét harcok.

A zenekarban minden hangnem képviselve van, csak a dob nem. — Az rendszeren egy nappal utána következik solóban.

Hodie Vig-adó, eras szomoru adó!

Románez.

Megy a jogász bycilen,
Mozog a két lába,
Egy zahlkellner is baktat
A bycil nyomába.

Mint a szélvész oly gyorsan,
Robognak ök hárman,
A zahlkellner szomorun —
Gondolja magában:

En is nagy kópé vagyok —
Bár nagyobb lehetnék,
De az a szöke jogász,
Nálam is nagyobb még.

Hogyne volna ő nagyobb —
Mikor tegnap este —
Harmincz snapszot meqivott —
S az ajtót kereste!

Celety.**Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok**

találkozása.

Miháj. Nézze ke' Nászom, a nagy Urak mán még az Báldot is Literrel mérik.

Ádány. Ugyan né Mongya Ké!

Miháj. No, hiszen a Zandrís fijam maga óvasta, hogy a jó gászok e' liter Báldot rőndöltek az vig Adóhol!

Modern szerelem-vallás.

Szép istennő! Vajjon ki ne
Hullna térdre teelőtted,
Ha egész nap, tükröd előtt
Minden ruhád felöltötted?
Hullámzó, szép, hosszú hajad
Végig omlik természeteden.
(Az elpalástolt álhaját
Nézni óh én úgy szerettem.)

Bűvös fényű, szelid szemed
Bódit minden férfi szívet.
Arcod piros, mint a rózsza,
(Kár, hogy a gyógyszerházban vett!
Eperajkad csókra termett.
(Baj, hogy carminnal van festve!)
Gyöngyfogsorod oly szép, fehér,
(Jól elzárod minden estve.)

Szived fölött két igérő
Halom piheg, emelkedik.
(A vattának ára mostan
Tetemesen felszállt pedig.)
Karcsu, bájos a derekad.
(Bár a fűző megöl korán.)
Sudár, magas a termeted
(Testgyenesítőt hord'sz ám.)

Hitelbe vett ruháid közt
Turnüröd a legeslegszebb
(A „hanfogó“ drót művészet
Minden járó-kelőt meglep.)
Hát azok a „picziny“ lábak!
Szűk czipőkbe beszorítva.
Bál után sarokba vágod.
(Miért? Meg van annak titka.)

Szívet én úgy sem keresek.
Hisz' az csak egy kis husdarab.
Szerelemről álmodozni,
Költök rögeszméje marad.
Éljünk anyagi világot,
Csillogjunk, adjuk a nagyot.
Legyünk majd öngyilkosokká,
Hitelünk, ha cserben hagyott.

Kifogsz te a teremtön is.
Pótlod, amit megtagadott.
Vajjon ki ne szeretne ily
Modern asszonyi állatot?
Remekelsz a festészetben,
Kontár Munkácsy melletted.
Ki az ipart így pártolja,
Olyan nőt ki nem szerethet?

Thália összes papnöje
Melletted hátra maradhat;
Mert szerepet ez életben
Senki jobban, mint te, nem ad.
Feleségemmé tennélek,
Bár a pénzt pazarul hányod.
Oh, de mégis sugd meg nekem:
Mennyire rug hozományod?

Fulánk.

Winterl Antal.

*Szegény volt, mikor született,
Szegényen halt is el,
Nem gyűjtött halom kincseket,
De szegényeket segített
Jövedelmeivel.*

*Amennyi könnyet letörölt
A nyomor arczíról,
Az most mind újra megered,
És gyászos elhunytá felett
Szívből szakadva foly.*

*Te szent öreg, hogy fájna most
Látnod e könnyeket
Te okozád s le nem törölhetd,
Nem érzi már meg senki többet
Imára kulcsolt áldott holt kezed.*

Sz-y.

GRI — BUGRI.

UGRI. Képzeld tegnap majd
agyonütött egy hórakás.
BUGRI. És hogyan menekül-
tél meg?
UGRI. Hogyan? Hát élve!

BUGRI. Hova mégysz holnap estére?
UGRI. Egy zártkörű mulatságra.
BUGRI. Én is elmegyek.
UGRI. De nincs meghívód oda!
BUGRI. No, reménylen, azért csak elfogadnak?
UGRI. Tudod barátom, ez olyan hely, hol engem
elfogadnak, sőt ha nem megyek, elfogatnak: egy napi el-
zárásra vagyok ítélve. Hát amint gondolod, jöhetsz.

Színházi hírek.

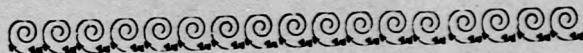
B. Podmaniczky Frigyes intendáns azért
vált meg állásától, mert a győri szintársulat ve-
zetését vállalja el.

Ennek kapcsán felemlítjük azon mind in-
kább bizonyosra váló hirt, hogy az opera inten-
dásául Bogyó Alajos van kizemelve.

A győri szintársulat vendégül megnyerte
három előadásra Turolla Emma kisasszonyt, ki-
ről az a hír szárnyal, hogy meglehetősen énekesnő.
Nem hisszük, hogy társulatunk énekesnőivel ki-
állaná a versenyt.

Patti Adelinát azért nem szerződtette az
igazgató, mert egy felléptére 25 frt. fellépti díjat
követelt. Disznóság.

Német színház nem lesz többet Győrött.
A tanács kimondotta Cavar soproni szinigazgató
kérvényére, hogy a győrvárosi színházat német
társulat részére nem adja bérbe. Cavar elutasítása
nagy port kavart fel.

Fura kívánság.

— Hallottad, feleség?
— Nos?
— X bázó előbb azóját, aztán magát lötte
szíven.
— Fi donc! gavalérhoz illően elől kellett vón'
mennie a halálban is.

Melyik a boldogtalanabb?

Elmennék a mulat-
ságra, de semmim sincs
hozzá, mint meghívóm!

Elmennék a mulat-
ságra, mindenem van,
de meghívóm nincs!

Soproni gyászos episztola

a „Garabonciás Diák“-hoz.

Motto: Midőn a vonat indulása után
öt perczel az indulóházba ér-
keztem, győri vendégeink helyett
Faustot és Margarétát ábrázoló
gipszszobrot találtam csak ott.*)

Megigertem azt, hogy episztolát „irok“,
Mert azt gondoltam, hogy valahonnét „nyirok“,
De mert nem tudom, hogy honnét kéne nyírni,
Hát bizony azt lassan meg is muszáj írni.
„Lassan“, mert a kikről szól ez a bús nóta,
Gipszszé változának, több mint egy hét óta.
Hej pedig mi őket tenyerünkön hordók,
A kedvökért csapot pipáztak a hordók.
S hogy a gusztusukkal ne kerüljünk bajba,
Borba fűrésztök csak, nem ám tejbe-vajba
S tartottuk őket jól, mindenféle jóval.
Sült kolbászzal, no meg sületien díkezzóval.
De azt kérde. Diák, hogy hát kik valának,
A kik ennyire a szívükhöz forrának,
Hogy versbe is szedem Garabonciásnak?
Kik? . . . hát küldöttei szép Győr városának.
Az egyik vastag ur, vig kedélyű nagyon,
A másik meg czingár, mint — mind a hány vagyon;**)
Böbeszédű amaz, beszél vig „bon mot“-kat,
Szótalan emez, ám ha szól, hát mond jókat;
Amaz . . . de kimondom: derék mind a kettő.
(Hej, ha volna nekünk ilyen harminczkettő!)
Tanácsrendelésre ez a két ur tehát
Eljött nyélbe ütni a köz-komédiát,
De mert ember tervez s a hófuvás végez:
Két napot toldott ez a kiküldetéshez.
Volt e két napon át roppant lakodalom,
A milyenre itt csak ritkán van alkalom;
Mert mi bizony szörnyű philiszterek vagyunk,
Nem a szívünk az ur: parancsol az agyunk.
De magunkra egyben mégis sokat tartunk
Erős nemes borunk nem fog ám ki rajtunk!
Nem így azok, kiket a nemes Győr város
(A hol eső után az ut mindig sáros)
Küldött ide közénk színházat csinálni!
A meszet nem tudta természetök állni
S a sok meszes bortól miként modern Lóthok
(Bár magyarok voltak s nem pipgya tótok):
— Zokogva irom le — mészsze változának,
Végtelen kárára szép Győr városának.
Az indulóházban mutogatják őket,
A gipszszé vált győri jó képviselőket.
A vastagabbikból Fauszt uraság leve,
A czingár nyakunak Gretchen most a neve.
Azért én Diákom, kérve kérlek téged
(Ha azok értek is ilyen meszes véget!)
Közös komédiát — mondd meg a tanácsnak —
Megesinálni Sopron és Győr városának:
Küldjön ide újra két oly Tanácsbélit
Kiken meszes bornak elveszté az élit
S a kiknek még a hó-fuvatag sem árthat,
Hogy nyélbe üthessük a közös színházat.

Sempronius.

*) Jegyzet a mottóhoz. Soproni utazásunk emlékére vettek a győriek egy gipsz Faust és Margarétát, el akarták hozni, de épen akkor ért ki a szobor a vasúthoz, mikor már fűtölyt a vonat. A soproni testvérek meg azután érkeztek ki bucsuzásra, mikor is már csak két gipsz-figurát találtak.

**) Lásd Szávay Gyula „Első Kötet“-ét.

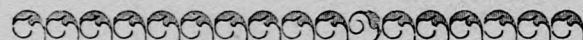
A szerelem átka.

„Vigyázz lányom a tejre
Mig én elmegyek.“
Szólt a mama és a lány
Nézte a tejet.

Ablak előtt egy urfi
Sétált fel-alá.
A leányka szívét ez
Szörnyen zavará.

Oda ült az ablakhoz,
Arca elpirult,
Szívébe a szerelem
Ezer nyila hullt.

A szerelem a szivre
Mindig bűt hozott:
Máson volt a lány esze,
S a tej elfutott.

Éjjeli jelenet.

Férj. (Reggel 3 órakor jön haza izgatottan és
üres zsebekkel.) Jó estét kívánok!

Nő. (Öltözködik serényen.) Jó napot!

Férj. Hát te hova készülsz éjnek idején?

Nő. Hát kiszámítottam magamban, hogy most
már épen a kabátod uszhat el a ferblin, vinni akar-
tam tehát egy kabátot, hogy haza jöhess.

Bonbon.

1.

Ha ruhád csipkefodra érint,
Felérez hűlt szívem —
És dobog, ver — ah, agy szeretném
Kitépni sebtiben!

Hogy — mint ez illik — hódolattal
Nyujthassam át neked . . .
De attul tartok, csipke gyanánt
Ruhádra szegeted.

2.

Hölgyek, urak elcsevegtek
A párolgó tea mellett;
Kis hija, hogy a teremben
Lángra nem gyult a lehellet!

A hőséget mi is érzök,
Reám néztél, én meg terád —
S mondhatatlan zavaromban
Megpaprikáztam a — teát . . .

A konzoreziumra nézve rosszul kezdődött a hét. Üres volt a ház, kedvetlen előadások folytak. Belül viszály, kívül közöny. Itt lett volna az idő, hogy az a híres nagyhatalom, a sajtó éreztesse üdvös hatalmát a vergődő társulattal szemben. És az a híres nagyhatalom nemesak hogy nem segítette, hanem a legesúnyább rosszakarattal igyekezett ártani a társulatnak. A „Hazánk” és a „Győri Közlöny” összefogtak, hogy feldicsőítsék az égbe Bogyót, s legyalázzák a sárba a szegény társulatot. Hát már eztán a Közlönyből is Hazánk lesz?

Pereszlényi János, Bogyó Alajos, Vargyas Endre, csókoljátok meg egymást s kössetek vér-és dacz-szövetséget halálig!

* *

Dicséretére légyen mondva a társulatnak, nagyon derekasan felel meg feladatának. Érdekes volt a műsor, vasárnap „Buzavirág”, hétfőn „Czigányprincz”, kedden Köviné jutalomjátéka, esütörtökön és pénteken „Velenzei éj”, szombaton ugyanez. — Ennél változatosabbat kívánni sem lehet. Igaz, hogy a „Buzavirág” silányul virított Khüvi kíséretében, aki mikor paraszt legényeket játszik, mindig eszünkbe jut — a polgári házasság s annak kihatása népeletünkre.

* *

Kedden Köviné jutalomjátéka volt, az „Ördög és a párisi vak leány”. A jutalmat elvitte az ördög, párisi vakleányunknak nem maradt semmi. Polgárnak volt jó szerepe, mert egy jó sort kellett ennie, ezt a szereprést nagyon jóízűen adta.

* *

„Czigányprincz”-nek különös érdekessége volt. A hamis Polgár — közönségünk kedvence

— meglepte a közönséget egy pár kupléval, mely óriási hatást keltett és zajos tapsokkal lett jutalmazva. A kuplék tartalma oda lyukad ki, hogy volt Győrött egy lapocska, melyet senki sem olvasott (Győr és Vidéke), ez a lapocska Bogyót nagyon pártolta, senki sem tudja miért, míg végre kisült, hogy azért, mert mind a ketten bukni készültek, és szerencsésen meg is buktak. Erre aztán egy másik lap (Hazánk) is gusztust kapott, ő is elkezdte agyba-fóbe dicsérni a bukott direktort, ugyan miért, hát azért, mert bizonyosan ő is bukni készül s a buktak összetartanak. A közönség oly jól mulatott s annyira fixirozta azt a félvér Kóbit ott a VII-es erkélyen, aki a Hazánkat képviselte nagy bogjosan, hogy el kellett távoznia a tüntetés elől. Persze a legközelebbi lapban aztán úgy adja elő a dolgot, mintha a közönségnek nem is tetszett volna s derék Polgárunkat úgy leszidja, hogy botot érdemelne érte. (Hanem erre legyen büszke Polgár, akit a Hazánk mar, nem lehet rossz. A szemtelen veréb is az ép szemeket csipkedi.) Mint halljuk, ezt a nagyon pászoló kuplét küldték be erre a mi komikusunknak!

VII-es erkélyen egy majom,
 Arezán a bőr vastag nagyon,
 Körül van metszve az esze,
 Szurokkal teli a keze.
 Bár ki itt keresztelkedék,
 Azért gseftelve róla még
 A piszkot s a mi jár vele:
 A keresztvíz sem mosta le.

* *

Csüttörtökön a színész-köztársaság Berki elnökkel élén fényesen legyőzte az ellenük sugalmazott alacsony rágalmakat: a „Velenzei éj”-jel oly diadalt aratott, hogy büszke lehet rá! Ily gyönyörűen kiállított, ily lelkiismeretes gonddal és eleven buzgalommal rendezett s előadott darabot régen nem láttunk. Az első felvonás háttere már kellemes bámulatba ejtő a házat, mely a felemelt helyárok daczára egészen megtelt, az első felvonás gyönyörű szerenádja, melyet, mint halljuk, Lorándi a festői szépségű Caramello rendezett és tanított be, a ki azonfelül mint az operett fordítója is szép érdemeket szerzett, — aztán a második felvonás tarka álarezos tömege zajos tetszést arattak, mely tetőpontját érte el a harmadik felvonásban, mikor a függöny fellebbezésével a közönség szeme előtt állott a remek festésű hátfüggöny égő lámpáival, kivilágított ablakaival, természetes holdvilágával. Az előadás is kiválóan sikerült, valóban gratulálni lehet Berkinék és a társulatnak, hogy a méltatlan hírlapi huza-vonák daczára nemes ambiczióval s művészi lelkesüléssel ilyen estéket tudnak varázsolni a közönségnek. A bűvös zenéjü operette még sok előadást fog érni szinpadunkon, mennél többször látjuk, annál szebbnek fogjuk tapasztalni!

* *

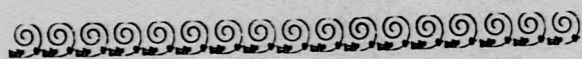
A központi színésztanács meghajolva a súlyos okok előtt, megengedte, hogy a társulat tovább működjék, tehát a detronizált igazgató maradjon annak, amivé lett; azonban azt kívánja, hogy Bogyónak fizessen 5 forintot előadásokint a társulat s leányát szerződtesse — Hát nem elég, hogy a szerencsétlen tagok elvesztik százakra menő gázsí-hátralék-követelésüket, azonfelül százakra menő adósságokat átvettek Bogyótól s szorgalmasan fizetik is, hanem még ezen a réven is huzva legyenek? Annál inkább csodáljuk a központi határozatának e fullánkját, mert maga Bényei volt lenn vizsgálaton, informálhatta volna tehát azt az ugynevezett központot hiven és bátran. — Itt mindenképen ferdítik az irástudók s farizeusok és magyaráznak belőle oly értelmet, aminek az árnyéka sincs benne.

* *

Jövő héten ismét ujdonság, — színre kerül:

Csiky Gergely hatásos, jeles színműve.

JANUÁR 30.

Nőegyleti tea-estély.

A nőegyleti tea-estélyre készülődik mindenki. Ezek az eddigi mulatságok úgy sem sokat értek. A jogászbál német betegségben szenvedett, a kereskedelmi bálnak is befűtta az utját a hó, ez a mulatság van tehát hivatta helyreütni a hibát. Amit a férfiak rontottak, helyrehozzák a nők.

* *

Pagát Pepi csak azt sajnálja, hogy hónap utoljára esik a céczó. Hanem csak azért is mulat egy nagyot, utolsót a hónapban. Mert a közmondással ellenkezően tudja, mit hoz a jövő, de azt nem tudja, mit visz el tőle.

* *

A bájos kiszolgáló hölgyek is alig várják már e napot. Mindegyikük abban gyakorolja nyelvcsékjét, hogy miképp fizessék ki apró pénzzel azt a gavallért, aki nem fizet nekik nagy pénzzel.

A CSÓK.

— Bolondos kis történet. —

Annak a magasrangú, hosszú urnak nem lehet csókról beszélni, mert ideggörcsöket kap. Véres duellumra hitt ki nem egy szerelmes ifjut, ki előtte csókolózni mert. — Különös dolog . . . különös. Története van ennek.

Budapesten lakott a Nádorutcában nro. 5. I. emelet 16. sz. alatt.

Honnan került oda? ki tartotta ott? azt nem lehetett tudni.

Annyi bizonyos, hogy gyönyörű arcú nő volt. Fiatal és egészséges.

Mikor a kísérteties éjfélen, a háza előtt egy rendkívüli magas idegen ur szokott megállani. Egy darabig ott áll, azután eltűnik. Hová tűnik, a házba-e, vagy máshová, nem mondhatjuk meg.

Ennek az urnak a rangja ép oly magas volt, mint a termete.

A házban volt a sarkon egy fürdőszoba, annak az ajtaja minden éjjel kísértetiesen nyikorgott. Valaki ment be abba, igen hosszú volt az árnyéka, nem tudjuk, ki lehetett.

Azt a szép hölgyet a No. 16-ban nagyon titokban tartották, valakinek igen érdekében állott.

Egy napon két idős hölgy és egy öreg ur mentek föl a nro. 16-ba.

A házmesterné éppen akkor ment el az ajtó előtt, sikoltást hallott és keserves zokogásokat.

Egy órával később eltávoztak s magukkal vitték a fiatal nőt is.

A kulcsot átadták a házmesternek.

Ne tessék valahogy e jeles férfit kicsinyelni.

Spitz Johan volt az ő becsületes neve, és Ausztriában született. A lakók iránt roppant figyelmes volt: midőn a kaput kinyitotta, mindig megköszönte előbb a pénzt és csak azután tette szobrára; újévkor snnki sem volt oly buzgalmas a jó kívánatokkal, mint ő, és névnapi üdvözlése elől senki sem tudott megmenekülni.

Különben meglehetősen sovány emberke volt, tubákolni sohasem restelt és szájába lógó bajuszát minden reggel megöntözte két garas áru sligoviczával.

Ez a derék férfiú a mint értesült a fiatal hölgy eltávozásáról, azonnal elhatározta, hogy estére felmegy a titokteljes fürdőszobába s megfürdik abban. Már ő tudja azt, hogy miért! Kéjes gondolatokkal volt egész nap elfoglalva.

Tizenhét esztendő óta nem fürdött a jámbor, meglehet a bőrének bocsátani, hogy vizre áhítozott.

Este 10 óra után fellopózott a 16. számú szobába, becsukta maga után az ajtót, s miután minden fiókot megkotorászott, bement a fürdőszobába.

Telebocsátotta a medenczét vízzel, aztán leirhatatlan kéjjel ereszkedett a vízbe.

Jó ideig üldögélt már a medenczében, a külső óra kísértetiesen verte el az éjfélt, midőn a fürdőszoba ajtaja nyikorgott és egy sötét magas alak lépett be rajta. A hosszú idegen volt.

A házmester megijedt.

— Itt vagy? — kérdé az ismeretlen olvadékony hangon.

A házmester nem szólt.

A látogató hallotta a víz loccsanását és ez neki elég volt. — Nem szólt tehát semmit, hanem ő is elkészült a fürdőre s lábujjhegyen közeledett a fürdőkád felé.

A házmester a sarokba huzódott és reszketett mint a kocsonya.

Az idegen alábukott.

A házmester rémülten érezte, hogy mind a két lába meg van fogva. Nagyon ugrott és átesett a felbukó idegen fején.

A házmestert most két erős kar ölelte át, és egy heves csók czuppant a hátára.

Mindazonáltal nem szólt egy szót sem.

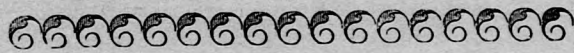
A csókok mindig sűrűbbek lettek, karja válla és nyaka egészen felmelegedett. Végül egy szenvedélyes pusztit kapott a szájára.

Ez volt az utolsó, e pillanatban két ember ugrott ki a medenczéből egyforma borzadálylyal és ijedtséggel.

A hosszú idegen gyujtót rántott elő s egymásra meredten állott a szoba közepén a szerelmes pár egyikök harcsabajuszszal, másikuk kecskeszakállal.

A hosszú idegen azóta ideggörcsöket kap, ha csak beszélnek is előtte a csókról.

Morál: Ne csókolózzatok!

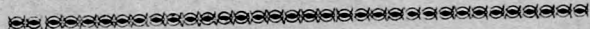
Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Siga v. Kükürütz. Scholomon-lében, az én említett ögyemben hozta a besölethes biroschág edj határozat, hodj én nem vagyok edj phárbajképes ember.

Grajsz Scholomon. Akkor the bátran kihivhatol bárkithet és sérthetelsz bárkithet, ha nem vagyol khépes.

Siga. Az edj neveltséges hathározat, hodjan öt-hette volna engem képen az az oreschág, ha én nem volnék khépes!?

A hó.

Ha valakinek baja van,
Megorvosolható,
Aszondja egyszerűen reá,
Fel sem tekintve: „hó!“
Ha már nagyobb és bajosabb
Módon háritható,
Aszondja fejkavarva rá:
Nem addig van! „hohó!“

Most általános baj vagyok,
Könnyen meglátható,
Tanács, gazda, kocsis, cseléd
Aszondja: ho-ho-hó.
És szál az égbe millió
Fohászokodó „hohó!“
Feleletül rá szál alá
Ugyanoiy massa hó.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

T. D. A farsangi vers sorra kerül. A másik ügyben a kedvező üzenet azon a másik helyen van. Üdv és munkálkodás! **Krix.** Elég szomorú dolog, hogy egy-egy kikeresztelkedő svindler mindig a katolikus papok körül szedi áldozatait s még olyan embert is rászéd és beugrat a körébe, mint dr. S. J. Különben nem hisszük, hogy szükséges volna egy-egy olyan kőféz legény magasztalására, mint az az ipsze. Hanem

az a nagyszé-ü, hogy ezek a gyerekek mind az irodalom és művészet kocsiá kerekébe kapaszkodnak. Egyik történelmi műfestőnek, a másik írónak adja ki magát. Oh Apolló, töröld őket képen! **Sz. J. Győr.** Meg is jelent ime. **Ács Géza Bpest.** A szerény honorárium nem tagadható meg, lássuk a válogatott küldeményeket. A mostani három darab közül kettőnek jó a „Fulánk“ja. **R. K. Győr.** Barátjairól ismerik meg az embert. A „H.“ vén esontjának, János bácsinak mindig olyan barátjai voltak, kik nagyon illetek a reverendához. Hajdanában a szerencsétlen Epstein ügyvéd volt az intimusa, míg az ügyvédi kamara fegyelmi eljárása el nem szakasztotta tőle, aztán a hírneves Mailänder Dóri, akit sikkasztással vádoltak s rendőrileg kerestek — a legbensőbb barátja, ime most meg Ernye Károlyt, a szürük össze a levelet, mint kebelbarátok. Gyönyörű trifolium. János bátyánkól úgy látszik, soha sem lesz szalonna. **Ripsz.** Ropsz. elszakítottuk. **Mikró-makró — fon.** Villamos rágások közt olvastuk s a papirkosárba telefonoztuk. **Pythia.** Nincs iránta szinpáthia. **Halifax.** Fax! Nem lehet közölni. **Több kéziratról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő
Szávay Gyula.
(Teleky-utca 15. sz. I. em.)

ÉRTESETÉS.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint a „tejfölös-köz“ sarkán. 9. sz. alatti saját házamban lévő, eddig Kiss István ur által bérben birt és most teljesen újból diszített és helyreigazított

korcsma- és vendéglőhelyiséget

ma vasárnap, f. hó 24-től kezdve saját kezelésem alá visszaveszem és ugyanakkor megnyitni fogom.

Midőn érdemes vendégeim többszörös látogatását kikérem, figyelmeztetem őket, hogy az étkezőbe vezető bejárat az uteza-ajtón van.

Étkezésre havibérleteket is elfogadok mérsékelt ár mellett.

Győrött, 1886. január 20-án.

Tisztelettel
Stadler János.

10509.
tk. 1885.

Árverési hirdetményi kivonat.

A győri kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Lichtschein Mórné végrehajthatónak, Nagy György és társa végrehajthatást szenvedő elleni 280 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajthatási ügyében a győri kir. törvényszék (a szentmártoni kir. jsbíroság) területén lévő Kisbarát községben fekvő, a kisbaráti 39. sz. tjkvben I alatt foglalt 3-4. hrsz. telki birtok és az ahhoz tartozó legelő illetőségre az árverést 822 frtban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi márczius hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor Kisbarát községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 82 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881-dik évi 60-ik t.-czikk 42-ik §-ában jelzett arfolyammal számított, és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Győri kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1885-ik évi december hó 28-án.

Hanza,
jegyző.

Martoufalvay,
elnök.

UJI UJI

Pillanatnyi felvétel.

Előnyös gépek és gelatin-száraz-lemezek oly kellemes helyzetbe juttattak, hogy legfinomabb és legdivatosabb

FÉNYKÉPEKET

igen rövid idő alatt (mignon-alakut egész-, térd- vagy mellképet 12 dbot 3 frt 50 krért) készíthetnek.

A műterem, két várószobával, egészen ujonnan és legizlésebben van berendezve.

Mintafényképek helyi ismert egyének-től, sőt a főpát öméltóságától is, megtekinthetők várótermeimben.

Tisztelettel
BRODSZKY M.
Győrött, országot.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsaz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszersmind gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogytályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyvedések, vérkelesek, minden mirigybetegségek, göcsök és tökéletesen megszabadítja. Végre a testi, teljesen belemélyedt bármennemű szájka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapsaznak rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

fekélyek, fagydagánat, ujjféreg, körömfolyás, köcömméreg, vadhus, tagszivaes, esontszú, kifüzzamítás és megrándulások, helyi eszű, továbbá a szülés utáni lábségek és dagánatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsaz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyag-tapsaz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhésznek nevezhető, mint-hogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a betegét kínos fájdalmaitól azonnal rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt.** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfi! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatatlan előnyt biztosított tapsazát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyszerész úrral a tapsaz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összekötötést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, a tapsaz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki használni tarthat, én már számosak baján ennek segítségével segítettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei biróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvé elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról, meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapsaza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapsazt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelje el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitűnő tapsaza folytán nemesak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemekességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbdedéstől megmentett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb továbbterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapsaza itt is a leghathatósban működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy-Kanizsa, június 17-én, 1876. **Kovács szolgabíró,** s. k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertárában, Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M. és Mehlschmid József gyógyszerész urnaknál. Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője FORTI LÁSZLÓ.